

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Oboer/32/2018
Identifikačné číslo spisu: 7909212931
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7909212931.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej INKASO Pohľadávok, spol. s r. o., so sídlom Hronského 2712, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36 039 039, proti povinnému X. X., nar. XX. R. XXXX, bytom Q... W.. XXX/XX, XXX XX Q. A., o vymoženie 82,98 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 14Er/786/2009, na dovolanie oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 12CoE/33/2018-34 z 31. júla 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .

II. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „exekučný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením, č. k. 14Er/786/2009-16 z 27. marca 2017 rozhodol o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 12CoE/33/2018-34 z 31. júla 2018 (na odvolanie oprávnenej) uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Zároveň rozhodol, že účastníkom nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená v zákonom stanovenej lehote dovolanie, podané na poštovú prepravu dňa 4. septembra 2018. Podanie dovolania oprávnená (ďalej aj „dovolatelka“) odôvodnila s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, nakoľko zastávala názor, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená, pretože sa týka novej právnej úpravy platnej od 22.12.2015. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, alternatívne, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a rozhodol o pokračovaní v exekúcii, o ktorej je vedené konanie na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 14Er/786/2009.

Oprávnená súčasne podala návrh na odklad právoplatnosti napadnutého rozhodnutia podľa § 444 ods. 2 CSP. Ako dôvod hodný osobitného zreteľa s poukazom na § 61 Exekučného poriadku uviedla, že navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené.

4. Vyjadrenie k dovolaniu nebolo podané.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka exekučného konania, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), v mene ktorej koná zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p.), po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

7. Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 1. apríla 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z. modifikovala spôsobilý predmet dovolania ako jednej z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylúčila prípustnosť dovolania voči uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. V prechodných ustanoveniach § 243h ods. 1 síce stanovila, že ak § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, uvedená novela Exekučného poriadku neurčila žiadne pravidlo. Je preto potrebné vychádzať z princípu jej okamžitej aplikability.

9. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolacie konanie bolo začaté doručením dovolania exekučnému súdu dňa 5. septembra 2018, teda za účinnosti novej právnej úpravy zavedenej novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z.. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala výlučne podľa nej a podľa okamihu začatia dovolacieho konania, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Avšak vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd pri riešení tejto otázky za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia (k uvedenému viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. septembra 2017, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018 pod č. R 24/2018).

10. Z obsahu spisu vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo v rámci exekučného konania taktiež vydané už za účinnosti novej právnej úpravy dňa 31. júla 2018. Z hľadiska prípustnosti dovolania bolo preto na predmetné dovolacie konanie potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorá prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní vylúčila. Dovolanie oprávnenej proti uzneseniu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie exekučného súdu o zastavení exekúcie, je bez ďalšieho neprípustné.

11. Dovolací súd pre úplnosť dodáva, že aj v prípade, ak by Exekučný poriadok v znení účinnom od 1. apríla 2017 pripúšťal podanie dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní, predmetné dovolanie by bolo napriek tomu neprípustné s poukazom na § 422 ods. 1 písm. a/ CSP, ktorý vylučuje prípustnosť dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 CSP v prípadoch, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, na príslušenstvo sa neprihliada. V predmetnom dovolacom konaní smeruje dovolanie oprávnenej proti potvrdzujúcemu výroku odvolacieho

súdu o peňažnom plnení (istine 82,98 eur bez príslušenstva), ktoré zjavne neprevyšuje ani výšku minimálnej mzdy, ktorá v čase začatia exekučného konania (27. augusta 2009) predstavovala sumu 295,50 eur mesačne (§ 1 písm. a/ nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 422/2008 Z. z., ktorým sa ustanovovala suma minimálnej mzdy na rok 2009). Otázkou prípustnosti dovolania podaného za účinnosti Civilného sporového poriadku (po 1. júli 2016) v exekučných veciach, v ktorých výška vymáhanej istiny neprevyšovala desaťnásobok minimálnej mzdy, platnej ku dňu začatia exekučného konania, sa tunajší súd už zaoberal, a to aspoň v piatich prípadoch v obdobnej veci, v ktorej tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky (ako príklad možno uviesť konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Oboer/9/2017, 1Oboer/11/2017, 1Oboer/12/2017, 1Oboer/16/2017 a 1Oboer/19/2017).

12. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie oprávnenej podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania. Vzhľadom na odmietnutie dovolania nepovažoval dovolací súd za účelné rozhodovať o odklade právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

13. V dovolacom konaní úspešnému povinnému vznikol voči oprávnenej nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinnému v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnajte uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.